

tryk for et Kompromis, hvortil alle Partier i Folketinget er naaet efter Forhandling indbyrdes og med Partifællerne.

Kragh: Det Tempo, i hvilket det ikke sjældent i disse Aar forlanges, at Rigsdagen skal arbejde, er jo saa forceret, at det — det nytter ikke at skjule det — undertiden præger Arbejdets Resultater. Selv om det er en Trivialitet, vil jeg dog ikke kunne undlade at gøre opmærksom paa, at den Tid, der har været levnet dette Ting til at overveje det foreliggende betydningsfulde Lovforslag, inden første Behandling foretages, er saa kort, særlig naar Hensyn tages til de omfattende Ændringer, som er foretagne under Behandlingen i det andet Ting, at det maa siges at være en Umulighed at faa gennemarbejdet samtlige Lovforslagets Enkeltheder.

I Bilagene til Lovforslaget, saaledes som det var fremsat i det høje Folketing, er der givet en Række meget fyldige Oplysninger om Anvendelsen af Dyrtdsloven af 13. Juli 1918, og deraf fremgaar det blandt andet, at Bestemmelsen i den hidtil gældende Lovs § 2 om Hjælp til Brændelseskøb næsten fuldstændig har været udnyttet af samtlige Landets Kommuner. Men det maa ogsaa erindres, at det er Staten, der betaler, og jeg tror, at man i mange Kommuner har set saaledes paa Gennemførelsen af denne Paragraf, at Beløbet i Virkeligheden skulde anvendes. Det er sikkert alle Medlemmer i dette Ting velbekendt, at dette Princip mange Steder har givet sig de mest grelle Udslag, f. Eks. i Form af Hjælp til Skovejere, til Folk, som faar leveret Brændsel in natura som en Del af deres Løn, o. lign. Men Beløbet er altsaa helt opbrugt. De Regler, hvorefter dette Beløb er fordelt, har Kommunalbestyrelserne i Virkeligheden i Hovedsagen selv fastsat, og de har været i meget høj Grad forskellige i de forskellige Kommuner, et Forhold, som forekommer mig at være i ikke ringe Grad uheldigt. I nogle Kommuner har man fastsat et Normalkvantum Brændsel, til hvilket man gav et vist Normalbidrag, og saa har man for øvrigt derudover anvendt det til Brændselsprisernes Nedsættelse bevilgede Beløb efter de Principper, som man indenfor den paagældende Kommunalbestyrelse fandt heldigst at anvende det efter. Andre Steder har man fordelt Beløbet nogenlunde lige paa hver enkelt Husstand, dog naturligvis under Hensyn til de særlige Forhold, som prægede de enkelte Husstande, saa-

ledes som det ogsaa efter min Mening var forudsat i Loven af 1918.

Ogsaa den hidtidige Lovs § 3 viser det sig, at man har udnyttet i Landkommunerne, i hvert Fald i en Del af dem, næsten fuldt ud, og hvad der ikke brugt indtil 31. Marts 1919, har de jo i Henhold til den sidste Lov faaet Bemyndigelse til at bruge i Løbet af indeværende Aars April Kvartal. Der er oplyst i Motiverne, hvor stort et Beløb der i Løbet af Tiden indtil 31. Marts 1919 i Henhold til Loven af Juli 1918 er anvendt til Dyrtdsforanstaltninger, og Beløbet er opgjort — ganske vist for en Del skønsmæssigt — til ca. 82 Mill. Kr., hvilket, saa vidt jeg erindrer, nogenlunde svarer til, hvad man under Behandlingen af Loven i Fjor Sommer her i Rigsdagen mente vilde medgaa til Gennemførelsen af denne Lov. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister om, efter hvilke Principper denne Opgørelse har fundet Sted. Jeg har tidligere ved Behandlingen af et Lovforslag her i Tinget for ikke saa grumme lang Tid siden henledet Opmærksomheden paa, at f. Eks. det Beløb, der blev anvendt til Nedsættelse af Brødprisen, i Virkeligheden langt oversteg det, man i Henhold til Kornloven og Dyrtdsloven havde forudset var fornødent til denne Prisnedsættelse, idet Rugen er blevet udleveret Bagerne til en Pris saa lav, at Statens Tilskud i Virkeligheden er blevet langt betydeligere end forudsat. Om det nu er nødvendigt at give Rugen til Bagerne til saa lav Pris, skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed, men efter min Mening maatte det Beløb, der er anvendt til Nedsættelse af Brødprisen, fordeles mellem Kornloven og Dyrtdsloven efter Princippet to Femtedele paa Dyrtdslovens Konto og tre Femtedele paa Kornlovens. Jeg kunde ønske at erfare, hvis den højtærede Minister er i Stand til at oplyse det, om Opgørelsen har fundet Sted efter dette Princip, saaledes at dette Beløb indgaar i sin Helhed i de 82 Millioner, eller om man indenfor dette Beløb kun indbefatter det, man i Henhold til Dyrtdslovens Nedsættelse af 10 Øre paa et 4 kg's Brød maatte komme til ved en rent teoretisk Opgørelse.

Vi staar i Virkeligheden overfor det Spørgsmaal, om der er Grund til at fortsætte med Dyrtdsloven, og paa Foranledning af det Udvalg, som behandlede den sidste Dyrtdslov, den, der har været gældende i de sidste 3 Maaneder, har den